

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. Q. N.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, adresa pro doručování: V Tůních 11, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2014, č. j. CPR-2165-2/ČJ-2014-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 7. 2014, č. j. 78 A 4/2014 – 20.

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 7. 2014, č. j. 78 A 4/2014 – 20 **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2014, č. j. CPR-2165-2/ČJ-2014-930310-V238 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná k odvolání žalobce (dále také „stěžovatel“) změnila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend, pracoviště Chomutov ze dne 3. 12. 2013, č. j. KRPU-82811-91/ČJ-2012-040026-SV-CV (dále „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že u žalobce byl oproti prvostupňovému rozhodnutí změněn datum narození namísto X na Y a jinak bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutí bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění stěžovatele a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na tři roky. Dále bylo žalobci podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců uloženo zvláštní opatření, a to povinnost oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a pravidelně se osobně hlásit u příslušného oddělení policie jedenkrát za čtrnáct dní.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále „krajský soud“) ze dne 8. 7. 2014, č. j. 78 A 4/2014 – 20 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítnuta. Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností. Současně podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel požádal o přiznání

odkladného účinku z důvodu, že nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek ukončení pobytu stěžovateli na území ČR, to by znamenalo nemožnost vyčkat posouzení kasační stížnosti a dlouhodobě odloučení od své družky a dětí.

K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalovaná uvedla, že má za to, že nepřiznáním odkladného účinku nedojde u stěžovatele k nenahraditelné újmě.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem“*. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se zřetelem na skutečnosti, na které poukázal stěžovatel, neprodlený výkon napadeného správního rozhodnutí by mohl znamenat nepoměrně větší újmu pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku, tedy umožněním pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, může vzniknout jiným osobám. Zdejší soud přitom vycházel především z premisy, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku krajského soudu (jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele) do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byl by stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím kasačního soudu.

Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel žije na území ve společné domácnosti s družkou a nezletilými dětmi, přičemž družka a děti mají na území povolení k trvalému pobytu. Dlouhodobé odloučení od družky a dětí pak představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Již v žalobě ke krajskému soudu stěžovatel namítal, že napadeným rozhodnutím bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Po zvážení věci a s ohledem na skutečnost, že v případě napadeného rozhodnutí o správním vyhoštění měla podaná žaloba odkladný účinek ze zákona, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že s ohledem na tvrzený zásah do práva na soukromý a rodinný život je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Stěžovatel byl z území České republiky vyhoštěn z důvodu, že na území dlouhodobě pobývá bez víza nebo bez platného oprávnění k pobytu, a také proto, že v řízení uvedl nepravdivé informace s úmyslem ovlivnit rozhodování správního orgánu, ne z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v tomto případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť stěžovatel nebyl vyhoštěn z důvodu svého nebezpečí pro Českou republiku.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žaloba

pokračování

stěžovatele proti rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního vyhoštění stěžovatele.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu